

τζαμπατζίδικος

τζαμπατζίδικος κ **τσαμπατζίδικος**, -η κ. -ια, -ο, επίθ. [<τζαμπατζής + κατάλ. -ίδικος]. **1.** που χαρακτηρίζει τον τζαμπατζή: «τζαμπατζίδικια νοοτροπία». **2.** που προσφέρεται χωρίς πληρωμή, δωρεάν: «τζαμπατζίδικος περίπατος || τζαμπατζίδικη διασκέδαση || τζαμπατζίδικο θέαμα». Επίρρ. **τζαμπατζίδικα** κ. **τσαμπατζίδικα**.

- τζαμπατζίδικη δουλειά ή τζαμπατζίδικες δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#).

- τη βγάζω τζαμπατζίδικα, επωφελούμαι και απολαμβάνω κάτι χωρίς πληρωμή, δωρεάν: «έχει έναν φίλο πολύ λεφτά και, κάθε φορά που βγαίνουν έξω για διασκέδαση, τη βγάζει τζαμπατζίδικα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας